

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2006-150-0243
Dok.: LCH40358

Besvarelse af spørgsmål nr. 363 af 5. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra Dansk Poker Union vedrørende fastholdelse af No Limit Hold’em turneringspoker som værende hasard ifølge straffelovens §§ 203 og 204, jf. REU alm. del – bilag 578.”

Svar:

1. Dansk Poker Union har i sin henvendelse til udvalget bl.a. anført, at turneringspoker ikke bør anses som hasard, der er forbudt i medfør af straffelovens §§ 203 og 204. Dansk Poker Union har i den forbindelse bl.a. påpeget, at poker efter foreningens opfattelse må anses som et videnspil. Desuden er det efter foreningens opfattelse ikke muligt at tabe betydelige summer i turneringspoker i modsætning til kontantpoker, da man i turneringspoker betaler et forudbestemt indskud og modtager chips, som ikke repræsenterer en værdi, men points i turneringen. Foreningen påpeger i den forbindelse, at da det ved turneringspoker ikke er muligt at købe flere chips, vil det være den gode spiller, som i kraft af sit spil har akkumuleret flest chips, som vinder, og turneringspoker tilgodeser således dygtighed frem for tilfældighed. Dansk Poker Union gør på denne baggrund gældende, at turneringspoker adskiller sig væsentligt fra kontantpoker, der ved Østre Landsrets dom af 23. januar 1975 blev anset som hasard og dermed omfattet af straffelovens forbud herom.

2. Justitsministeriet kan oplyse, at det følger af straffelovens § 203, stk. 1, at den, som søger erhverv ved hasardspil eller væddemål af tilsvarende art, der ikke ifølge særlig bestemmelse er tilladt, eller ved at fremme sådant spil, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Det følger endvidere af straffelovens § 204, stk. 1, at den, som på offentligt sted yder husrum til eller foranstalter utilladt hasardspil, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Efter straffelovens § 204, stk. 2, ligestilles foreningslokaler med offentligt sted, når enten enhver eller enhver af en vis samfundsklasse som regel kan opnå optagelse i foreningen, eller utilladt hasardspil indgår i foreningens formål, eller der erlægges særlig betaling for deltagelse i spillet. Endelig

følger det af straffelovens § 204, stk. 3, at den, som på offentligt sted deltager i utilladt hasardspil, straffes med bøde.

Ved hasardspil forstås traditionelt spil om (ikke helt ubetydelige) økonomiske værdier, hvis udfald (næsten) kun beror på tilfældet. Da erfaring og dygtighed i så godt som alle spil ligeledes spiller en vis rolle for udfaldet - i hvert fald hvis der er tale om spil over flere runder - lægges der endvidere vægt på, om det pågældende spil erfaringsmæssigt i særlig grad frister uerfarne spillere til at indlade sig i spillet i håb om tilfældig gevinst. Endelig kan der efter omstændighederne lægges vægt på de større eller mindre muligheder, som spillet rummer for svindel fra den professionelle spillers side, samt på spilleindsatsernes og gevinsternes sædvanlige størrelse og spillets dermed forbundne konsekvenser for spillerne.

Eksempelvis anses poker som hasard, jf. herved Østre Landsrets dom af 23. januar 1975 (Ugeskrift for Retsvæsen 1975, s. 484), hvor det blev lagt til grund, at udfaldet af spillet ”Manillapoker” eller ”Tennessee-Hold'em” i så overvejende grad beroede på tilfældet, at spillet måtte anses som hasardspil.

Det kan i forlængelse heraf oplyses, at Justitsministeriet ved brev af 5. januar 2006 tiltrådte Politidirektøren i Københavns afgørelse af 14. april 2005, hvor det blev meddelt, at Københavns Politi ikke kunne imødekomme Dansk Poker Unions ansøgning om tilladelse til at afholde en pokerturnering. Justitsministeriet lagde ved afgørelsen vægt på, at poker traditionelt betragtes som hasard, at deltagerne skal betale et deltagergebyr på 100 kr., at gevinstmuligheden vil være op til 4.000 kr., og at udfaldet af pokerspil (næsten) kun beror på tilfældet.

Desuden lagde Justitsministeriet vægt på, at det af foreningens vedtægter fremgår, at Dansk Poker Union har til formål at fremme og udvikle poker, ligesom enhver kan blive medlem af foreningen. På denne baggrund fandt Justitsministeriet, at foreningens lokaler måtte anses lige med et offentligt sted, jf. straffelovens § 204, stk. 2, og at pokerturneringen derfor var i strid med forbuddet mod hasardspil.

3. Efter spillekasinoovens § 1, stk. 1, kan justitsministeren meddele tilladelse til oprettelse og drift af spillekasinoer. Det fremgår af forarbejderne til spillekasinooven, at loven havde til formål at muliggøre etablering af spillekasinoer i Danmark, hvilket ikke havde været muligt hidtil på grund af forbuddet mod erhvervmæssigt hasardspil i straffelovens § 203, stk. 1. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at man ved at tillade spillekasinoer endvidere kunne opnå, at hasardspil i videre omfang kan foregå indenfor lovlige rammer, og det anførtes, at selv om der ikke havde været mange straffesager til pådømmelse om overtrædelse af straffelovens §§ 203 og 204 om hasardspil, måtte det antages, at sådant spil i et vist omfang finder sted. Den efterspørgsel,

der under alle omstændigheder vil være efter hasardspil, kan ved etableringen af spillekasinoer blive imødekommet på legal vis.

Det fremgår af spillekasinoovens § 2, stk. 1, at der i et spillekasino kun må spilles roulette, baccarat og black jack. Justitsministeren kan dog meddele tilladelse til andre former for spil, ligesom den enkelte tilladelse kan begrænses til en eller flere spilleformer, jf. spillekasinoovens § 2, stk. 2. Justitsministeriet har i medfør af denne bestemmelse bl.a. meddelt tilladelse til, at der i spillekasinoerne kan spilles poker, og Justitsministeriet giver jævnligt tilladelse til, at der kan afholdes pokerturneringer på spillekasinoerne. Der er således indenfor rammerne af den gældende lovgivning mulighed for at deltage i pokerturneringer.

Det bemærkes i den sammenhæng, at spillekasinooven indeholder en række bestemmelser, der sikrer, at hasardspillet på spillekasinoerne foregår under kontrollerede forhold. Flere af disse bestemmelser har endvidere til formål at hindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Det følger således af spillekasinoovens § 8, stk. 1, at kun personer over 18 år må få adgang til et spillekasino. Spillekasinoerne skal endvidere registrere oplysninger om enhver ankommende gæsts navn, adresse, fødselsdato, nationalitet og ankomsttidspunkt, ligesom der skal foretages videoregistrering af gæsten, jf. spillekasinoovens § 9 a. Enhver spillekasino-gæst kan i medfør af spillekasinoovens § 9 b anmode om at blive registreret med navn, adresse, fødselsdato og nationalitet samt oplysning om, at den pågældende skal afvises ved indgangen til spillekasinoet (selvspærring). Disse regler giver mulighed for, at personer, der er ved at udvikle spilleafhængighed (ludomani), kan sikre sig, at de ikke kan få adgang til et spillekasino.

4. Navnlig ud fra ordens- og kontrolmæssige hensyn og i lyset af de hensyn, som straffelovens forbud imod hasardspil i øvrigt hviler på, er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at overveje ændringer med hensyn til forbuddets udstrækning. Justitsministeriet lægger herved afgørende vægt på, at tilladt hasardspil bør afvikles under kontrollerede forhold, sådan som det er tilfældet med pokerturneringer på spillekasinoer, jf. ovenfor.